

Bréfa- og málasafn 1957, seinni hluti

Bjarni Benediktsson – Stjórnsmál – Alþingismaður – Ritstjóri – Bréf – Gunnar Sigurðsson – Hermóður Guðmundsson – Águst Þorvaldsson – Björn Steddensen og Ari Ó. Thorlasíus, endurskoðendur – Hannes Jónsson – Eyjólfur Konráð Jónsson

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

*Einkaskjalasafn nr. 360
Stjórnsmálamaðurinn
Askja 2-23, Örk 6*

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

London,
28. ágúst, 1957.

Virðulegi herra:

Ég leyfi mér að senda yður hér með afrit af bréfi, sem ég sendi Eyjólfí K. Jónssyni, framkvæmdastjóri Almenna bókafélagsins. Svo sem bréfið til Eyjólfs ber með sér hef ég sent honum handrit að bók um mælsku og fundastarfsemi, sem ég tel að eigi erindi til íslenzkra páttakenda í málfundanámskeiðum sama hvar í flokki peir standa. Vona ég, að þér sýnið mér þá vinsemdu að stuðla að því eftir getu, að útgáfa bókarinnar verði sampykkt.

Tómas Guðmundsson, skáld, hefur þegar lesið bókina yfir og telur hana eiga erindi til íslenzkra lesenda. Hefur hann áhuga á að Almenna bókafélagið gefi hana út. Sjálfur teldi ég það sérstaklega mikilvægt að fá einmitt þetta útgáfufélag til að gefa bókina út, af því að mér finnst það áberandi bezti útgefandinn á Íslandi í dag.

Bið yður síðan að afsaka kvabbið.

Með vinsemdu og virðingu,

yðar einlægar,
Hannes Jónasson

Hr. aðalritstjóri Bjarni Benediktsson, fyrrv. ráðherra,
Morgunblaðið,
Reykjavík.

London,
28. ágúst, 1957.

Kari Eyjólfur:

Pegar Tómas Guðmundsson, skáld, var nýlega á ferð hér um London á leið sinni til Japan, þá sýndi hann mér þá vinsemd að lesa yfir handrit að bók um mælisku og fundastarfsemi, sem ég hafði þá nýlokið við. Ráðlagði hann mér, að lestri loknum, að senda þér handritið og fara fram á að Almenna bókafélagið gefi bókina út. Sagðist Tómas sjálfur skrifa þér um málið, sem ég veit að hann hefur gert. Þess vegna sendi ég nú hér með handritið með þeirri ósk og von, að það standist strangasta mat ykkar ágæta útgáfufélags og verði gefið út á vegum þess.

Ég býst við, að þú hafir, eins og svo margir aðrir, reynt það á skólaárum þínum og við fyrstu þáttíku í félags- og stjórmálastarfi, hversu mikil þörf er fyrir bók sem þessa á Íslandi. Í flestum, ef ekki öllum, skóla-félögum landsins eru starfandi málfundafélög á hverjum vetrí. Mörg stéttafélög, stjórmálafelög og bindindisfélög reka einnig málfundastarfsemi. Flest þeirra eiga í erfið-leikum með að fá leiðbeinendur, af því að menn telja sig ekki geta verið leiðbeinendur á slíkum námskeiðum nema því aðeins, að þeir hafi sjálfir mikla mælkureynzlu eða geti stuðst við góða handbók við kennsluna. En reynzlan sannar, að mennirnir með mestu mælkureynzlu sitja oftar í ráðherra-, borgar- eða bærjarstjóraembetum ~~þáttum~~ heldur en sem kennrarar í skólam landsins, svo að þeir fást sjaldan sem leiðbeinendur smáhópa. Litlu spámennirnir treysta sér hins vegar naumast í leiðbeiningastarfið, af því að þeir hafa hvorki mælkureynzlu né heldur handbók til að styðjast við. Það er því oft mjög erfitt fyrir málfundafélögin að fá leiðbeinendur. Hugmynd míni var að reyna að beta úr handbókarskortinum, og þar með óbeint úr leiðbeinendaskortinum, með því að semja þessa bók.

Að sjálfsögðu er það ekki mitt, heldur ykkar í útgáfustjórninni, að dæma um það, hvernig til hefur tekizt hjá mér með bókina. En hitt fullyrði ég hiklaust, að semileg bók um mælisku og fundastarfsemi er og verður örugg sölubók á Íslandi um langan aldur.

Nú geri ég mér fulla grein fyrir því, að margt metti betur fara í bókinni og mér farari menn hefðu geta skrifaoð hana betur. En bót í máli er, að Tómas Guðmundsson hefur sýnt mér þá einstöku velvild, að bjóðast til að lesa handritið aftur ~~þáttum~~ gagnrýndi yfir með tilliti til málfar og stíls og lagfara það eftir þörfum, ef félagið fellst á að gefa bókina út. Felst í þessu mikil öryggi fyrir alla aðila, enda sérstök ásteða til þess að vanda vel málfar og stíl á bók um þetta efni.

Rétt er að taka það fram, að ég hef ekki komið því í verk að láta ganga endanlega frá teikningum þeim um röðun seta í fundarsal, sem gert er ráð fyrir að verði í

bókinni, ásteðan fyrir þessu er sú, að ég vildi ekki leggja í þennan kostnað (sem ekki þarf bō að verða mikill) fyrr en vitað væri, hvort bið vilduð gefa bókina út. Get ég látið fullgera teikningarnar eftir rissi minu og ýmsum fyrirmundum með litlum fyrirvara.

Hitt vildi ég líka nefna, að gaman væri að birta myndir af nokkrum fregum melskumönnum nútíðar og fortíðar, en það er kostnaðarliður, sem útgefandinn verður að ákveða um. Myndir gæti ég hins vegar útvegað, ef óskað væri.

Þá er enn eitt atriði: Upphaflega hugsaði ég mér að hafa aftan við bókina ræðusafn eftir nokkra nýlifandi melsku- og stjórnunálamann á Íslandi með mynd og örstuttu meviágripi viðkomandi manns. Valdi ég nokkrar góðar ræður og nokkur ávörp sem i senn getu verið holl lesning en um leið de mi um byggingarlag góðrar ræðu. Þetta mundi á hinn böginn lengja bókina nokkuð, þar sem að allir flekkar byrftu að eiga fulltrúa þarna, og þar með mundi útgáfukostnaður einnig aukast verulega. Ég sendi því ekki ræðusafn þetta, nema þess verði óskað, enda leyfi viðkomandi ræðumannna til að birta ræðurnar áfrængilegum ekki fengið enn þá, og á margan hátt eðlilegra að samvinna væri á milli útgáfustjórnar og höfundar um valið á ræðunum, ef til þess kemí að gera bókina þannig úr garði, -sem mér finnst, að athuguðu máli, að orki mjög tvímeis.

Ég sendi svo minar beztu kveðjur og óskir og vona, að þú láttir mig heyra frá þér fyrr en seinna.

Binn einlagur,

Hannes Jónasson

Hr. framkvæmdastjóri Eyjólfur K. Jónasson,
Almenna Bókafélagið,
Tjarnargötu 16,
Reykjavík.

Brúnastöðum 5. júní 1957.

Herra ritstjóri Bjarni Benediktsson.

Eins og ég minntist á við þig sendi ég hér með stutta afmælisgrein um mætan sveitunga minn, sem er skoðanabréðir þinn um stjórnunálf.

Mér finnst, að ef um hann væri skrifad, - sem ég atlaðist til að einhver gerði mér færari - þá yrði það að byrtast í Morgunblaðinu. Ég er ekki vel ánægður með hvernig þetta hefur tekist hjá mér og veit að betur hefði mætt gera. Samt vil ég vinsamlegast melast til, að þetta verði einnig tekið upp í Ísafold.

Ég bið svo afsökunar á því ónæði, sem ég geri þár með þessu.

Með þakklæti.

Vinsamlegast og virðingarfyllst.

Bjarni Benediktsson

Íslands 11/12 57

Kuri flokksþróðir!

Keyrðas í Mörkum. í þessum ritdóminum um univalsgögs fóðurinn er Almennum biskafil. gaf eit, að hinn viga bokmennatrafeding blássum. Verðt ey að játta, að mei fóll. líkilið ferger að persum ritdóminum fyrir Almennum biskafil, er gaf biskins eit og þá ekki heiles fyrir okkar, sem eru að berjast við það að koma fyrir almenningarajónir heilskutgjafu hófundarins. Þá fáum orðum sagt, fannst mei of mikill „Hólkegg“ með i ritdóminum persum.

Til dannaðum eru hæft þessi ritdóminum og fljóttformislegar maðurinnar að rannsóknunum að univalsgögn „Fartarför“ og Gjölfelðsraða fólkis tiljans, sem er ríðararathugning. Hefti þa virid danni mei, að segrar af gjölfelðsraða fólk liggist persari univalsgögs fóður nims. Þannig fannst mei þat of mikil i fang fontst og líkliðið var að, að líkja hófundurinn var óvaktanumma við skrapkjólunum Guðrúnar fríður. Þá erfi hópus þó, að bokmennatrafedingunum verður fyrirsætur manna til þess, að nýðr midur „Gamla hejt“ hans fóður nims og að hinn frossendur, að ragan sei af „laus i reyngunum“.

Mei fannst þat sett að segrar hafi til hólkessundislegt, að biskupsvoðum ritdóminum um eorkabálinum manna, sem ekki eignar persar lægu kost að biskupin fyrir hófund sín - ekki sást í því blatt fjarlæginn allor, sem er, að að vorn átal málsvori þárra persar fræðir, manndómin og einstaklingar fanns hafa er lafri virði brjóttum fjarlægnum heimanningsnum og vor leitarsjóð persar hófundar.

Misk. er þat til of mikils meilst, að biskupi því að hentat til um, að einhver bokmennstamatur vænda lauso bell.

hér myndar leggur ^{um} fyrir þau leidr mistlik, sem og
síh, af hér haf. órðit, með því at rík yfirlög um heilshar-
útgjöfuna. - Fulla gert. at vísun Kristinnunn er
á allt of miklu hundavæti. Þær best seð a' því
at henn got vort um ritgjöf til heilsharútgjöfunar.

Met jöla og níjastkvæfum
Vinstigastfyllst
Herr Óðar Gestmundarson

Fornesi a miðaustlag '58

Kari flokkabrotti Bjarni Benediktsson!

Mi datt - heyr at segja því frá því - og því hefðin ekki heyst það fyrir - at Trinavum eru mið af brejart um a hæl og brakkin um allor svíteir og sunnilegir um alet laavel - með sunnhet hauða bladum. Hér hefur verið gengið um með rannskrálista og það er ekkest líklig, sem allt er til af Breveum (varla teknar við minnum en 200-500-krónum af hvernigum einslóðum). Helst er fákljá, af hverr aiskrifaceil. af bærum þurfi helst at leggja með því 500f. a hvernig ari til þess að dekkja hallan. — Þannig verður blátt sunnunum fr. 740 - aizsargnum!!

Heyst hef. ey. 8 sunni Breveum leggi fram fr. 2500. or sem skyldi fyrir þau 8 or sem líkum um síðans Trinavum höfu sunnket síðast.

Fyrirkomulag sunnketumur oð fullur:

Sunnkota líst.

Gríðar i geyr um kampfil.

Nær upphaf að ari.

Með þennan verði Trinavum mikil aizsargt, þar sem farta margir Breveum tilgríði gríðar i millaskrift laghverumni fyrir sig. og þeim peningar. Og hvern er ótakamur, að hafa peningarnar ít að nafnrit þeyzum. og hljóði lærest í Kampfilum. Góði veit ey hafi mikill fjarhæði hei

refurst, en og høggi at þat mun veru a. m. k.
nokkun mikil a annund handlað spissumur hev i'
Sjósumar ^{ef skriven til mey} og aðreiðin fyrir hev miðlað fjar-
fylgja hev er verit at bera saman i Kossinga-
síð „Mældómumum“, þar sem þar verður ekki
fni at Þ eikti fi þarf til ólyklu flokkablitum um.
Ógetflegast er þat því at fransókn skul. Tahn er
eikti vahl, at yfir kaupfili. Óflikken flokkastek.
Sem hev er gett og ver hilt, at fáleiki bæðar
átt um landi sín fíflæði jafn huflegor og þat
þil ólykluð bejarsljóumkorniðum í Reykjark,
sem þeir eru f opelfingar aljörlega örðbomundu-
fari. Fjölfari hev mi, og aðeins fumbolli
tannskorn fjið plögsamfara i öðrum hísundum í demm-
ar. Því bid er því t meðan ekki fari gegjir. Síðlukyn
i vanbæði virð félta mið, of því gur þot einhvern-
fina I um laloðfari. —

Lykky hev mið sunn fyllskreyt og leikning,
sem og bid því komur að færri fari.

Med bestu myndisónum og fríkk
Fyrir lídit os.

Næðingar fyllt.

Herr Ólafur Guðmundur

Í Domini 25/1 1957

Kun flokkesbroður!

Fáskra brief sitt, sem ey fikk í gær.

Ey vil lata því vita, með þessum línum,
at ey er fír að freista þess að aðlöðn Morgunbla
þath os með frithófnum og með öðru spen os
ey kynnir gitn lákvæð því i Þé, ef þat matl. veldi því. Þegar
Ey leyy hi met örlist frithvela, sem ey bíd
því fyrir ásamt reikningi i slát þess er ey lauf.
áður sent, þar sunn mið er aukasafni. Sunn
þessa fránum, sun a mill. Kr. Þer sun hitt
miða afni, at bláttir birt. Þekifurismyndir og
frisagnir er ey lauf. Aflat mið i umboði þess —
oft með mikill fyrishöfn.

Med bestu hreyfju

Hennóður Guðmundsson

15/1, 1957.

Kari flokksbraðir,

Ég þakka þér bréf pítt frá 6. jan., sem ég hefi losað með athygli.

Um þan einstöku atriði, er þú minnisti ó og telur Mergublaðinu hefð mishepnast um fréttatflutning, get ég ekki dæmt. Óhjálkvæmilegt er þó, að í dagsins önn fari atrið sittvað miður en skyldi. En því meira kopp ber að leggja á viðleátnina til umbóta. Fullur vilji er fyrir hendi um að bæta blaðið, þó að sitt hljóti að sýnast hverjun um í hverju umboðturnar eigi að vera fólgmar. Vist viljunu við njóta að heima þín og annara góðra manna.

Ef þú leggur sérstaka áherziu á einhverja frétt or um að gera að lata einhvern ekker rítetjóranna vita. Venjulega á þó að meggja að senda þer til blaðsins. Verði dráttur á eða mistök ríður ó að koma því sem fyrst til ekker vitundar, svo að hagt sé að leiðréttu eða a.m.k. vanda um á meðan aðilar ann hafi í fersku minni um hvær er að ræða.

Greiðslur til fréttaritara eru ekki í minum höndum. Þeir, sem um þau mál fjalla hér, segja, að þú hefir s.l. ár fengið greiddar 2500 kr. og hefi það rauðar verið verulega meira en flestir aðrir og telja ekki fast samanburðar vegna að hækka greiðsluna nú. Æg lít því reikninginn lígju þangað til ég hoyri frá þér aftur. Ávort sem þú vilt skrifa nýjan ~~en~~ breyta þessum eða gera aðrar ráðstafanir.

Oft og mikil hefur verið rott um vöntun á flokksblaði. Um það metti enn skrifa langt mál. En hatt er við, að gallar yrðu á síðri blaðsíðugáfu ekki síður en þessari. Samleikurinn er só, að nú robur flokkurinn því um blaðið, sem hann vill ræða, öðru en því, að eigendurnir halda fast í sinn formlega eignarrétt. Það er vandanál fyrir sig, sem ekki hefur hingað til fengint leyst.

"Gróði" af blaðinu, er remni til eiganda, er hverfandi og hefur ekki þýðingu fyrir scínu. Fjármánum blaðsíðus hefur rauverulega öllum verið varða til að byggja það upp, og þar af ~~he~~fund hinn blaðanna og sifelt gróða-tal.

Nest ó ríður í þessu sem öðru að fá hofa mann til að vinna við blaðið. Ef það tekst í öllum greinum, er framtíð þess bergið og flokknum veittur hinn mikilvægasti staðningur.

Mel bestu hveðjun,

Þorsdag 4/1 1957

Kuri flokkabréðis!

Þor sem þú erst orðin ritstjóri Morgunbl., vilétt
eg með þessu briefi, leika umsagnar þínar um það
hvort eg ætta að regnn að heila ófamnar klæf sem
fullaritari Bladins.

Dannileikurum er sá, að eg hafi ætta að heila
fullaritari undanfarin ós, en það er langt frá því, að
eg hafi gildið rekt slarfid eins og vora ber. Hafa
ásfáður minn L.d. fulla síðastla ór veit þannig, að
eg hafi ekki hafþt nema mynd lakenarkaðar líma ól
þess að denir slarfimur. Það hefur einig gert mynd
hikæld; at líla mikil til min take, hvæ oft þat hefur
komst, at L.d. Læki ferist myndi ásamt frasögnum hafa
ekki fengist bíls i Morgunbladinn.

Mið vorð skax löjt þegar eg gerðist fullaritari að
mynd nauðsynlegt veri, at fá umsáð að götri Gisimyndar-
vil og þótt ek fann að það virði Valtjörnslj., að hann
leyst mið líl velum til afstaða. Því þessu gat hann
þróðukr. oddi og rídit og þri i það, að kaupa sjálfs
Gisimyndavil til þess að gildi rekt slarfmitt bæðu fyrir
bláðið. Hér heugsat, eg mis, að komna fram eind
sjáms hekisfori, sem fullaritardur og laken það gjóman mynd-
in af mis þatt. Það virði eigin, en sjálfs að til.

Í samti hitt heugsat, eg mis, að heimskipta og eigin eind.
Þó til virði meikisbræður, loka af þeim myndis ásamt
mámenningum þeirra og ólöggum höllum.

Eg er þeirri ófognum, að vorum fullaritlofsmenn gat
hafþt tilfælda politiska þáningar af vel tekint til.

Veit ek, að þær mun vera löjt, að ekki að gott fái

fullmann, at komu fram vid opinber teikifori - eigin síðtol og lestu myndis fyrir áhvetit blad, sem hengi sjárt a þrant, enða er slikeit algjörlega oframburi - left og hengjum manni til minnkunar. —

Úlik frillaþjónslu mun líka hafa neitwoð aðarf. Til þess at skýra þetta bedur eil og sejjó þið frá oflifosund.

S.l. verður allt lannskumur merkiskona Matthíeles Hallelorsdóttur i Garð. Þaða afval. (Þat hefur verið kirkmyndar braut að þjóðulæstofnum í júrlálibun)

Þóruhl. henni er einnig hennur merkisbeitel. Þennan dag vor mikil um díldis héraðimunum og fjölmuni mikil vidaregar at við héraðum. Þennan dag bad ey Matthíell. leyfis ad loka af henni myndis og benda henni til þess at veula Morgunblaðnum og vor þetta aðeinsolt, en myndinn ferzust ekki birta. Íð sanan hölt fyr um myndin frá Hraunsritti frá hauol - mynd af Jil. Höfða

dyolumannum er henni i nidaði skift. hvall. Hraunsritt var að sýlum. Þurugrinn - og myndin af Höfðubræðkægn sumarið 1955. Margt fleiri mett. nefn.

Nú er þat sun, at flæðum spyrri nokkuð svært, at fá bestu myndi of sín og sjá sin getið a þrant.

Í þessum tilfelli hafði [þess ^{mánuður Matthíeles} gaml. náður] gist hæðs - að Þessi - fyrir minn óð - og ekot miðjum muri því at gerast okkar flokkarsáður, enla mikill kommonita hér en þetta alvirk varð vissulega þess valdaði, at henni eru algjörlega baki vid þeirri hengmynd.

Eg heft þetta mynd til þess at skýra afstóðu mina sem fullmanns - hér í þessu meða frammiskunar boli að landi hér - hvernig ey hengsat mis at vinn okkar

Landsmálaðefnum fylgjir ein þess, at þat gildi of áberandi.

Hér þarf sitt hóf at gera, ef ekki fari flokkasmenn eiga at gila hóllist síð, hóf þi at flokkrum sigi ðeitum seckist fylgi að rati, sem aður til að er hin meða meðsyn.

Þundokturingr ekkr líka aður til að svora miðlok bilum að mis og ófara flokksmönnum, sem vilja regna af fyrstu með. að aukra áhrif Sjölfstæðisefnum.

Þog er samfjörðus um, að Sjölfstæðisfl. hafi gildið mikil afhras í stjórnálytinum ít um laul fyrir hinslet. flokkoblaðsins geymat lífi og hreyfisfórum folksins þar og óskyn samþyri afstöður til kaupsífilaganna.

Hvernig er þat annars að Sjölfstæðisfl. nökkt flokkoblað - eo ekki Morgunblað gríða fyrir teknar nökkrum Reykjavíkinga? Þær er þetta að meira og meira ábyrgjast. - Kenur þetta m. a. fram i því, at lífslögu líkligt birkist af grínum í blatinum utan af landi, enda er þat minn reynsla, at erfiði si at koma þeim að framfari. Hafur oft komið fyrir at grínum, sem ey hafi að hafa annindhótt ekki fengist birtor nema með hardheiðum, eða þa at þær hafi virid gallarðar í lengi tina frangd til fyrri og veri, að þer gátu ekki nái tilgangi sinnar.

Hér ályklar þin e.l.v., at ey si að falart eftir auknum nini í Morgunblaðinum fyrir hreyfisfórum. Þetta er þó ekki að skilja svo, enda fær ey of líklu aðurkad með þennan nínunum, til þess að fara fram að slíkt, þótt ey hafi fimm, sem ekki er. Helelus vaktir þat fyrir mið að veikja ábyrgli þessa að þessu svi hefti si að auka hin spiliðskur áhrif blaðsins utan Reykjavíkurs.

Nil ey þi að riðustu sejjr því frá eimni aðviki, sem

er þó óvirkomend. minn bryggðaslagi, en voðsorð skýr
ljósi að finnlað. Morgunbl. til ræðla fólkans ísl. á
landsbýggjinni. Svíla kona skrifast. Velvakaæða
Mbl. fyrir nokkum órum og bat um alit haue að ókraflegri
verðlægningu að heymi, sem heim hefti oftast af kaupsa ísl. ic
neyt að verðlægi. Velvakaæð. bísl. brief komumur, en lit
kubbalegj fylgja að það leid, að mál þatton væri sér óvirkomend.

Síðan fulta vor hef. og ekki sief það er evint hja Velvakaæða,
þótt hann virðist fara að korkum miklum er afgrindar-
stukka i braudbið i Reykjavík, velt. þot að af gleymu
braudlöngum, eðr einhver Reykvikings fari ekki noða
viðulegri virðilegu, og hann leggur leid sina út að land.

Fai og þat frøgt, að Morgunbl. loki til listingar
fittnamars myndis og frásagnis, sem og afla mið
við viss hefiferi, sem fyllan. Gláðum og viðtol við
mennum, sem og tel þess veld. að seccaða, og og íslan-
lega fai til þess at halda afnum um fyllitorni.

Fulta virð. og kíðga þig að aðhuna fyrir mis og lata mið
sor vita.

Þó seint. hér reikning, sem og bid þig að koma á
framfor. Ef reikningarsinn fyrkis ófrískommandar ma seða
hann heim til fóturhúsans.

Kokki git og lokut sva þessum línum, að eg kappi þeim
ekki fyrir heim líntmidlaða og okileggu geym þina í Morgunbl.
"Haf svifh lýsendar virslit valdum?" Þómos vetrar
þóliðileiki að bida - brief er þógs orðit of langt, en vist er, að
enjin ríkisstjóri hefur emi sökkt fyrir sinn í amad eins
hildleysi for að skattspinniga með lausleynum ríkum og bleikum
og ríkisstjóriur skaksamarsins hefur mið gett undað Morgunblaði.

Mit kólu myðoskunn.

Virkningu fyllst, fyrst.

Ísleni 28/1 58

Herra Bjarni Benediktsson
Gjödi Skólahlöðris!

Eg vil til aðeins með þessum línum oska
þer til hanningju með hinum slorgleisilega kosninga-
sígrum, sem Sjálfstæðisflokkurinn hefur nu ummid og
er límulaust þir mest að þakka.

Þessi sígrar i bæjarhljóss og kosningum eru allt að
verða opptur þærum hertöft, svo að að þarf
ekki að lata opptu klæt eftir liggja í þeim spítum-
niplu karáttu, sem háð er og heipi verður fyrir
felsi og sjálfstæði spjötarsins - lígt redi og mannrétt-
indum. — Þau haðum fylgdu Þjóðleidings-
undir forstur Sjálfstæðisflokkins - þurðu sun-
flæði að sameinast, gegn þeim óþjóðlegum öflum
sjörnum sínim or viljum ^{reldi} íslenskena Þjóðum i heimlum
kommunarinsarum fyrir nokkuð diliðum.

Þessi kosningar eru ~~þjóðum~~ makluyr
hötumur fyrir öll brigtmalgin og vesabolómum, sem
ein kennst taka ill slöf og innanleysi univeral. Þjóðum.
Þótt ek heitdu ei borgerum höfuðbundarins fyrir hinum
slriglessilegum kosningum sínum. —

Mét beru fyrir. —
Herr Óður Guðmundsen

Kari sveitningi.

Vegna þess að i ráði er af hálfa ítgáfanda viku bladins Írafoldar og Vardar að hefða ítgáfu blad eins, og þess, að þær hefir a undanföllum arnum verit semblatid til ígjáfuna fyrir hvern Bladinn senda þær persas fyrir límu til skipingar í ófannsíðum uppliðingu um.

Um langi ára til hefir bladit Írafold og Vörður verið sett með aðhaflega laugu veðið eða kr. 40.00 organum inn. Margar hefir undanskiftið hér lauga aðskilfóðr bladins, en klukusins leggur að sjálfsögðu í því að efni bladins er endursprunginum í Moorunbladini, án anglíspinga. Þarf fylga ekki uitkanni dögum Írafoldar er augljós að hókka þyrfti til mikilla munna aðskilfóðr bladins, þar er ekki meiri um yrti þa að leggja í bladit í umsau miða. Í stadt þess að fóra svo að hefir ítgáfustjóri Moorunbladins áhveðit að leita eftir því um fyrri aðskilfender Írafoldar og Vardar vorði þær myndu ekki vilja gýrastí aðskilfender að

Moquus bladimur. Í því skuru vœður bladit
mi senti þess um minnsta líma og innheimt
met pistkörfinu að þeim finna línum.
Þú vildi eg bæta því að lata mig vita
ein hreðlina eftir að þú eft fórum að fá
Moquusblatid reglulega, hvort um afbær haldandi
kaup a bladimur af þinni hálfinu vœður að
rata. Væð bladimur mun vœða sama og
istborðarla vœð dagbladimur „Timinn“ og
vœða innheimti minnsta lega met pistkörfinu
a postbusinu í Selfossi.

Með bestu þurðu.

J. h. Moquus bladimur

Gunnar Sigurðsson
Selgatunum.

Selgatunge 2 des. 1957.

Herra. adalsítljóri Þorður Bladins.

Þjarni Benediktsson!

Tilfari briefi minn er, at a. s. l. sunni
kam til minn meður frá Þorðunbladinni,
hvad ig befi mi gleint hvad hitt en hann
far i þeim sömu sandagjörtum vistor um
Ítunesfjall. Þjáði hann minn at i ræti vor
at holla at gefa íst Ísafold og Vörð og
bat mig at sansaka hér í Gaukvogaborg-
keppi hversu mögir, se idur hafa fengit
Ísafold senda, myndu vilga gjörast
kaupendur at M. bl. En vort þess hundrann
myndi vorta það sama og "Tímaris" eins og
það er hér í sveitnum.

Mit þessa vilnesku og upplifingar i tallinum
hefi ig nokkut greinslasi eftir hversu vildu
gjörast kaupendur Þorðunbladins hér i sveit
en þui miður eru virsölistok minn ekki svo
gat een skildi. Hannar frá sagi hafa aðst
fari gefist minn ákvæðin svör af að a.
alðra hefji hafa óannisharmennirinn
vortið óakveðin, en þo ekki leyti sér að þeim

langar at lesa bladit. En þeir eru mihi i svæti eins og meinfis. Rakkar ef minnið es a framkommu nivexandi ríhleifjórar i afmáhaga staðan ríhismálum fjaðarinsar. Fanda lok viðroðra minna vit vantað lega kaupendur bladins hafa sens sé addit þau at íg fari þess a líst ad bladit yndi sent viðkomandi i einn manut og innheimi met þastkófni a postbúsinu a Seljavelli.

Ht þeim síma lidnum munðu þeir gefa mér alhvers svör um framhald a bladkaupunum og íg þa lata ritneskjuna ganga setti líst til bladhljóssarinnar i Reykjavík. Bladgjaldin yndi svo afam innheimi met þastkófni manadr lega.

En með því at íg hefi ekki getað vist fyrirlega til allra hér i svætinu með fyrnefni sínri milli dali mér i hug at lata fjölvista kyn lagi upphöld af briefi er íg vildi senda þeim er íg tel ad rek vor og gagn at ad fengju Guðrún bladit.

Tærir frans efst íg ekki um, ad þegar meiri sja hvers boating vodir met Írafoldina munu þeir skilvis lega yrcita Mbl. i einn manut og frans vegi, ikvæði þeir a annan fórt at halda kaupunum afam.

Jáu vildli ég meiga vanta þess heitstjóri
at þú með fáum sönum svoor þessu
bæfi minu og segis hvernig þeir lijet a
hugmynd mina, en ég fá ekki sít at ég
geti fyrir fáum fengit svör allra, um félögini
fótbogi. Vori ég at já at vita mos breytingum
með Þa feldina so vantað ég.

Hvet brausti og virdisgu

Gunnar Sigurðsson
m

P.S. Allra vinsamlegasí
endursendu mei
upplausl af umhverfibréfinu
sem hev fylgir mei.

G. Sig.

Seljatungu 5 nóvenber 1958.

Herra ritstjóri Bjarni Benidiktsson.

Má ég vekja athygli þína herra ritstjóri á úrslitum búnaðarþings-kosninganna hér á Suðurlandi er fram fóru hinn 26 október s.l.

A-listi Sjálfstæðismanna hlaut 446 atkvæði að þessu sinni, en í síðustu kosningum 249 atkv. Við höfum því bætt við fylgi okkar sem næst 200 atkv. Á sama tíma sem andstæðingur okkar Framsóknarmennirnir bæta við sig eitt hundrað atkv. En þeir fengu nú 563 atkv. en síðast 454. Þeir tíunda ég betta fyrir þér, að ég hefði löngun til að þú minntist á úrslitin og lærðóma þeirra, í Reykjavíkurbréfi Morgunblaðsins við hentugt takifæri þitt. Framsóknarmenn eru eðlilega mjög bognir vegna úrslitanna og sjá nú að bændum sem öðrum landsmönnum er alvara með að gjöra framsóknarforustunni viðvart áður en þeir fylgja henni lengra útá óheillabautina. Ekki hefir það skeð fyrr svo að ég man eftir að bændur hér á Suðurlandi vottuðu Sjálfstæðisflokknum því lýkt traust í samskonar kosningum enda býst ég við að þeir hafi betur séð, hversu vel hann hafði halddið á málum lands og þjóðar meðan hann fór með völd í landinu, eftir að hann hefir látið af völdum og þeir fengið það ráðvilda fargan er við búum nú við.

Nefndar kosningar fóru að öllu leiti gjörsamlega áróðurslaust fram utan þess sem „Tíma“-rafillinn var á kosningadaginn eitthvað að leggja orð í belg og fór þá sem oftar með staðlaust fleipur og mótsagnir. Vakti það aðeins meðaunkvun margra með þeim heitttrúðustu, auk þess sem hver einasti Sjálfstæðismaður vissi að frá upphafi kom aldrei til mála af okkar hálfu að semja við framsókn um einn lista, en það hafði „Tíminn“ verið að tæpa á að framsóknarmenn hefðu viljað. Öðruvísi þótti flestum þjóta í skjá þeirra manna fyrir tveimur árum er höfuðnauðsjón var talinn vera að losna við Sjálfstæðismenn úr öllum stöðum, enda því trúlega fylgt. Við vildum því hiklaust láta bændurna sjálfa segja til

um hverja þeir vildu senda til setu á búnaðarpindi. Það hafa þe gjört og hafa kosningarnar vissulega orðið framsókn mikil vonbr við þurfum að notfæra okkur sem hægt er.

Að öðru leiti er ekki margt að segja verulegra tíðinda, annað en sö sifelt gjörist fólk áhyggjufillra um afkomu sína og framtíðar horfur vegna geigvænlegrar dýrtíðar er magnast með degi hverjum svo að aldrei hefir verið önnur eins. Gildir það um smátt og stórt, og enginn eигir hina minstu stöðvun á þeirri þróun. Undrast menn helst hvað þetta flýtur þó, en enginn býst nú orðið við neinu nema prettum af ríkisstjórninni.

Bið ég nú afsökunar á þessu minu frumhlaupi en gat ekki á mér setið en að vekja athygli þína á framansögðu þar eð við hér teljum að við höfum með kosningunum greitt framsókn verulegt högg sem eftil vill gerir hana hógværari en ella.

Með besta trausti og kveðju.

Gunnar Siguðsson.

BJÖRN STEFFENSEN
OG
ARI Ó. THÓRLACIUS
ENDURSKODUNARSKRIFSTOFA

BJÖRN STEFFENSEN
ARI Ó. THÓRLACIUS
SVEINBJ. ÞORBJÖRNSSON
LÖGGILTIR ENDURSKODENDUR

Hafnarstræti 10-12
SÍMI 2010 - PÓSTHÓLF 494

REYKJAVÍK, 17. apríl 1957.

Stjórn H/f. Eimskipafélags Íslands

Reykjavík.

Samkvæmt tilmelum framkvæmdarstjóra félagsins, herra Guðm.

Vilhjálmssonar, höfum við reiknað út hreina eign h/f. Eimskipafél.

Íslands, eftir frumvarpi til laga um skatt af stóreignum, sem nú

liggur fyrir Alþingi. Í því sambandi skal tekið fram eftirfarandi:

Í frumvarpinu er ekki tekið fram hvernig meta beri vélar og áhöld, heldur á að setja um það sérstakar reglur. Við höfum því reiknað vélar og áhöld með bókfærðu verði. Hækjun eigna vegna hlutabréfa

sem félagið á í öðrum félögum er ekki hægt að ákveða fyr en viðkomandi félög hafa verið metin, og höfum við því talið þau með bókfærðu verði. Skattstofan hefir ekki ákveðið hvað félagið eigi að greiða

í slysatryggingu fyrir árið 1956, og hefur skrifstofa félagsins, með hliðsjón af fyrra árs greiðslu, ákveðið þá upphæð Kr. 400.000,00

Með skírskotun til framanritaðs verður mat á eignum félagsins eins og hér segir:

Skuldlaus eign skv. efnahagsr. 31/12. '56 Kr. 52.922.917,82

Vátryggingarv. skipa:

Kasko.....	129.568.119,20
Interesse.....	<u>31.342.121,20</u>
	160.710.240,40
+ 20%	<u>32.142.048,08</u>
	128.568.192,32
+ Bókf. verð.....	<u>29.944.071,94</u>
	" 98.624.120,38

Fasteignir:

15 sinnum fasteignam.	20.092.500,00
+ Bókfart verð.....	<u>1.359.500,00</u>
	" <u>18.753.000,00</u>

Flutt. Kr. 170.300.038,20

II.

Fluttar Kr. 170.300.038,20

Yfirlærslugjald af erl. skuldum 16% af 12.804.488,49	<u>2.048.718,16</u>
Óborguð slysatrygging. ámtl.	<u>400.000,00</u>
	Kr. 167.852.320,04
Hlutafé.....	<u>1.680.750,00</u>
* Eigin hlutabréf.....	<u>247.775,00</u>
	" <u>1.432.975,00</u>
	Kr. 169.284.295,04

Mat hlutabréfa verður því: Kr. 1.000,00 verða Kr. 118.134,85

Reykjavík, 17. apríl 1957.

BJÖRN STEFFENSEN
&
ARI Ó. THORLACIUS
ENDURSKODUNARSKRIFSTOFA
Ari Ó. Thorlacius